

T.B.M.M.
HALKLARIN DEMOKRATİK PARTİ
Grup Başkanlığı
Sayı : 1699
Tarih : 22.03.2016

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Psikolojik, hukuki, ahlaki ve sosyal bir sorun olan çocukların cinsel istismarının Türkiye’de ulaştığı boyutların tespit edilmesi, konuyla ilgili tedbirlerin niteliklerinin artırılması ve caydırıcı mekanizmaların güçlendirilmesine dönük çeşitli alanlarda yapılacak planlama yöntem ve stratejilerinin belirlenmesine katkıda bulunması gayesiyle” Anayasa’nın 98’inci, İçtüzüğü’nün 104’üncü ve 105’inci Maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını saygılarımla arz ederim.

Erol DORA

Mardin Milletvekili

GEREKÇE

Çocuk istismarı toplumun her kesimini derinden etkileyen önemli bir sorundur. Aile içinde, kurumda, toplumda çocuğun fiziksel, duygusal, cinsel istismarı, çocuk emek ve iş istismarı biçiminde farklı alanlarda farklı istismar biçimlerine rastlamak mümkündür. İstismar biçimlerinden “çocukların cinsel istismarı” konusu, ciddi bireysel ve toplumsal tahribatlar yaratacak vakıalar biçiminde kamuoyuna yansımaktadır. Bunun son örneği, Karaman ilinde, çok sayıda çocuğun bir öğretmen tarafından cinsel istismara uğradığının ortaya çıkmasıdır.

Çocuğun cinsel istismarı fiziksel, duygusal, sosyal, ahlaki, kültürel ve hukuki boyutları olan kapsamlı ve kompleks bir sorundur. İstismar çocuğun duygusal ve cinsel gelişimini, kişiler arası ilişkilerini, özgüvenini sarsan bir travma niteliğindedir. Uzmanlarca da vurgulandığı üzere; Cinsel istismar çocukta depresyon, madde bağımlılığı, intihar davranışı, kişilik bozukluğu ve stres bozukluğunu içeren psikiyatrik bozukluklarla sonuçlanabilmektedir.

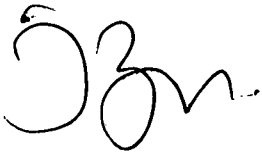
Yapılan araştırmalara göre çocuklar cinsel istismar açısından en korunmasız grubu oluşturmaktadırlar ve çocukluk çağı cinsel istismarı sıklıkla utanç, suçluluk gibi çeşitli sebeplerle gizli kalmaktadır. Cinsel istismar her yaşta travmatik olmakla birlikte, bu olaydan sadece mağdurlar değil, mağdurların yakın çevreleri de son derece olumsuz etkilenmektedir.

İstismara uğrayan çocuk, aile birliğinin bozulacağı endişesi, korkutulma ve sindirilme, ayrıca yaşadığı travmanın da etkisiyle karşı koyacak gücü bulamadığından veya kendisine yapılanı tam olarak algılayamadığından vb. çeşitli nedenlerle çoğunlukla sessiz kalmaktadır. Bazı çocuklar ve istismara tanık olan erişkinler ise ne yapacaklarını, nereye başvuracaklarını bilmemeleri; yalnız bırakılacaklarını, olayın medyaya yansiyarak aile itibarlarına leke sürüleceğini düşünmeleri, yasaların kendilerini yeterince koruyamayacağını, ciddi travmaya uğrayacaklarını düşünmeleri vb. çeşitli sebeplerden dolayı olayı gizleme yoluna gidebilmektedirler.

1959 yılında Birleşmiş Milletler Genel Kurulunda 78 ülke temsilcilerinin katılımıyla “Çocuk Hakları Evrensel Bildirisi” oybirliğiyle kabul edilmiştir. Türkiye’nin 2007 yılında imzaladığı “Avrupa Konseyi Çocukların Cinsel Sömürü ve İstismara Karşı Korunması Sözleşmesi”, 10 Eylül 2011 tarih, 28050 sayılı Resmi Gazetede yayınlanarak, resmen kabul edilmiştir.

Ancak yaşanan vakıalar göstermektedir ki; çocuklarla çalışan kimselerin işe alımları, eğitimleri ve denetlenmeleri konusunda ciddi ihmaller söz konusudur. Çocukların gelişen kapasitelerine uygun olarak cinsel sömürü ve istismar risklerine ve kendilerini koruma yollarına ilişkin bilgilendirilmeleri, cinsel istismara karşı önleyici tedbirlerin alınması, cinsel sömürü ve istismara karşı medya, devlet politikaları ve diğer girişim ve programların geliştirilmesi ve uygulanması ve buna toplumsal katılımın sağlanması, mağdurların rehabilitasyonu, mağdurların yasal yardım almalarının sağlanması, gizlilik ve anonimliğe saygı çerçevesinde yardım hatlarının, sivil toplum kuruluşlarının desteğinin sağlanması biçiminde sıralanabilecek ve genişletilebilecek birçok konuyu kapsayan ciddi eylem planlarına ihtiyaç bulunmaktadır. Bunların yanında faillere uygulanacak cezai yaptırımların niteliği ve caydırıcılığının artırılması da başlı başına ele alınması gereken bir konu mahiyetindedir.

Toplumun geleceği olarak addedilen yeni nesillerin fiziksel ve ruhsal açıdan sağlıklı bireyler olabilmeleri, onlara sağlanacak olan koşullarla yakından ilgilidir. Bu bağlamda “Psikolojik, hukuki, ahlaki ve sosyal bir sorun olan çocukların cinsel istismarının Türkiye’de ulaştığı boyutların tespit edilmesi, konuyla ilgili tedbirlerin niteliklerinin artırılması ve caydırıcı mekanizmaların güçlendirilmesine dönük çeşitli alanlarda yapılacak planlama yöntem ve stratejilerinin belirlenmesine katkıda bulunması gayesiyle” bir Meclis Araştırma Komisyonu kurulması elzemdir.

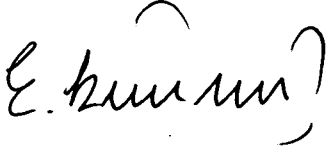
İdris BALUKEN
HDP Diyarbakır Milletvekili

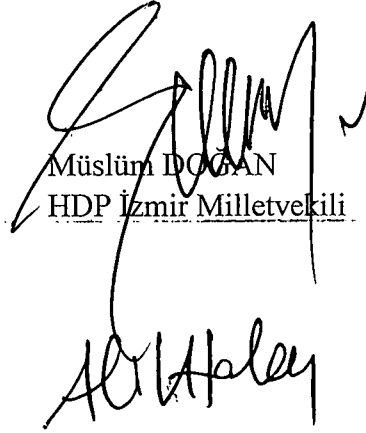
Filiz KERESTECİOĞLU DEMİR
HDP İstanbul Milletvekili

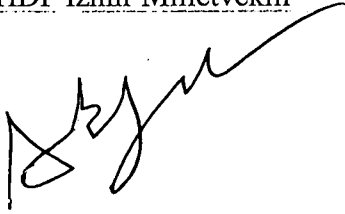
Garo PAYLAN
HDP İstanbul Milletvekili

Ertuğrul KÜRKÇÜ
HDP İzmir Milletvekili

Müslüm DOĞAN
HDP İzmir Milletvekili

Ayhan BİLGEN
HDP Kars Milletvekili

Ali ATALAN
HDP Mardin Milletvekili

Mithat SANCAR
HDP Mardin Milletvekili

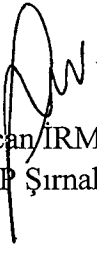
Ahmet YILDIRIM
HDP Muş Milletvekili

Burcu ÇELİK ÖZKAN
HDP Muş Milletvekili

Kadri YILDIRIM
HDP Siirt Milletvekili

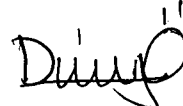
Aycan İRMEZ
HDP Şırnak Milletvekili

Faysal SARIYILDIZ
HDP Şırnak Milletvekili

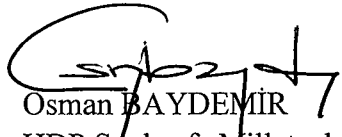
Ferhat ENCÜ
HDP Şırnak Milletvekili

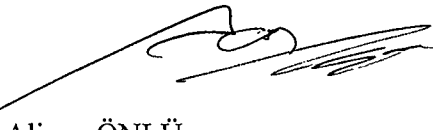
Dilek ÖCALAN
HDP Şanlıurfa Milletvekili

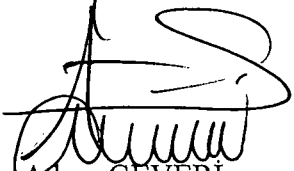
İbrahim AYHAN
HDP Şanlıurfa Milletvekili

Osman BAYDEMİR
HDP Şanlıurfa Milletvekili

Alican ÖNLÜ
HDP Tunceli Milletvekili

Adem GEVERİ
HDP Van Milletvekili

Lezgin BOTAN
HDP Van Milletvekili

Nadir YILDIRIM
HDP Van Milletvekili

